

Arrest

nr. 58 482 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat K. KRIKILION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoekster niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“U, een Armeens staatsburger van Armeense origine en afkomstig uit de Shengavitwijk in Erevan, verklaart omwille van de volgende reden uw land van herkomst te hebben verlaten. Sinds juni 2007 bent u een actief lid van de regerende partij Hanrapetakan. U deed voorbereidend werk in het kader van de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008. Zo kreeg u een lijst met adressen en ging u deze mensen opzoeken. U vroeg hen welke problemen ze hadden en zei dat Hanrapetakan deze zou verhelpen indien ze voor deze partij zouden stemmen. U stelt dat dit een vorm van omkoping was. U nam ook deel aan meetings nabij Matenadaran in Erevan en hoorde toen de leider van de oppositie, Levon Ter-Petrosyan, spreken. Op 1 maart 2008 aanschouwde u eveneens kortstondig de activiteiten van de oppositie in Erevan. Enkele maanden later, in het kader van de verkiezing van wijkhoofd van Shengavit,

ging u opnieuw stemmen ronselen voor de kandidaat van Hanrapetakan, Sergei Hovhanissian. Hovhanissian won deze verkiezingen. U was tegen deze vorm van corruptie en steunde Tigran Torrosyan van de Hanrapetakan die hier ook tegen was. In september 2008 werd Torrosyan ontslagen als voorzitter van het parlement. Omwille daarvan wou u niet langer lid zijn van Hanrapetakan en trad u in oktober 2008 toe tot de oppositiepartij HHSh die Levon Ter-Petrosyan steunde. U deed administratief werk voor de HHSh. U nam eveneens deel aan meetings, u riep de mensen op om te betogen, nieuwe presidentsverkiezingen te eisen, en Ter-Petrosyan te steunen. Mkherchian, het hoofd van de staf van Hanrapetakan in Shengavit, bedreigde u telefonisch omdat u de partij had verlaten. In september 2009 werd uw hond voor jullie winkel doodgeschoten. Uw moeder werd toen bedreigd dat een dochter van haar ook zou worden gedood. De volgende dag ging u met uw zus naar de politie. De politie ging jullie terug oproepen maar dit is nooit gebeurd. Op 10 september 2009 vertrok u samen met uw moeder L.S.(...) (O.V. (...)) en zus M. S.(...) (O.V. (...)) naar Batumi, Georgië. Na één maand reisden jullie in een minibus naar België waar jullie op 16 oktober 2009 jullie asielaanvraag indienden. U bent in het bezit van de volgende documenten: uw lidkaart van Hanrapetakan, een kopie van de eerste pagina van uw paspoort, en uw geboorteakte."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bestreden beslissing is gesteund op de volgende motieven:

"B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u werd gevisieerd door aanhangers van de regerende partij Hanrapetakan, nadat u deze partij verliet en lid werd van de oppositiepartij HHSh. Er dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement voor de HHSh. U vertoont immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan u lid was en de algemene politieke situatie in Armenië.

Zo verklaart u (CGVS p. 5) dat u in oktober 2008 toetrad tot de oppositiepartij HHSh die Levon Ter-Petrosyan steunde. In de periode dat u lid was van de HHSh vonden er nog lokale verkiezingen plaats maar u was hierbij niet betrokken omdat er geen dergelijke verkiezingen plaatsvonden in uw wijk Shengavit en u als inwoner van Shengavit niet kon deelnemen aan de lokale verkiezingen in bijvoorbeeld de Kentronwijk. U stelt uitdrukkelijk dat er in de periode dat u lid was van de HHSh geen verkiezingen plaatsvonden waaraan Ter-Petrosyan deelnam. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat in de periode dat u beweert lid te zijn geweest van de HHSh en Ter-Petrosyan te steunen, er verkiezingen hebben plaatsgevonden in Erevan waaraan uw partij HHSh en de persoon die u steunde Ter-Petrosyan aan deelnam, en waarvoor u als inwoner van de Shengavitwijk kon uw stem kon uitbrengen. De vaststelling dat u van deze belangrijke verkiezingen (uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Ter-Petrosyan deze lokale verkiezing als een tweede ronde van de presidentsverkiezingen beschouwde) niet op de hoogte bent, ondermijnt reeds op zwaarwichtige wijze uw bewering als zou u toen een actief lid zijn geweest van de oppositiepartij HHSh die Ter-Petrosyan steunde.

Verder verklaart u (CGVS p. 5) dat in de periode dat u lid was van de HHSh deze partij niet heeft samengewerkt met andere partijen, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de HHSh toen met meerdere oppositiepartijen een alliantie vormde genaamd Armenian National Congress. Uw motivering dat u hiervan niet echt op de hoogte bent omdat u enkel de administratie deed en deelnam aan meetings kan uw gebrek aan kennis met betrekking tot de HHSh niet verklaren. Van een lid van een partij die administratief werk voor deze partij doet en deelneemt aan meetings ervan, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van elementaire zaken als eventuele samenwerkingsverbanden met andere partijen.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement voor de HHSh kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben.

Ook moet worden opgemerkt dat noch u, noch uw moeder of zus, een begin van bewijs hebben dat jullie in Armenië dergelijke problemen kenden. Nochtans kan van een asielzoekster worden verwacht dat zij bewijst dat zij in haar land inderdaad problemen heeft gekend. Van uw beweringen (CGVS p. 1-2) omtrent uw politieke engagement voor de oppositiepartij HHSh, zoals uw lidmaatschap van de HHSh, uw administratief werk voor de HHSh, en uw deelname aan meetings van de HHSh, kan u geen enkel

bewijs voorleggen. U kan evenmin enig overtuigingsstuk voorleggen met betrekking tot de problemen die u zou gekend hebben, zoals de telefonische bedreigingen, het doodschieten van jullie hond, noch van jullie hierop volgende klacht bij de politie. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van jullie asielrelaas bijkomend aan.

Wat nog uw politieke activiteiten betreft verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 4) dat u op 1 maart 2008 deelnam aan de meetings, dat u toen aanwezig was bij de beschieting, en u er toen weggegaan bent omdat u bang was te worden geraakt. Later stelt u echter dat u die dag slechts een half uur over de middag aanwezig was op deze meeting van 1 maart en er toen geen incidenten plaatsvonden maar dat er pas tegen de avond werd geschoten. Na confrontatie ontkent u dat u aanvankelijk had gezegd aanwezig te zijn geweest tijdens de beschieting en stelde u dat u enkel dacht dat er rellen gingen uitbreken, hetgeen echter niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen. Deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen heeft betrekking op de periode voor u lid was van de HHSh. U stelt dat u toen deelnam aan meetings van de oppositie en toespraken van Ter-Petrosyan ging bijwonen. Bijgevolg is de vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw aanwezigheid bij de gebeurtenissen van 1 maart, toen de oppositie werd aangevallen door de autoriteiten, ernstig te noemen.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw verklaringen, en deze van uw moeder en zus, tegenstrijdigheden vertonen.

Zo verklaart u (CGVS p. 8) dat u 1 a 2 maand voor het incident waarbij jullie hond werd doodgeschoten, uw moeder op de hoogte heeft gebracht dat u werd bedreigd door Mkherchian. Uw moeder stelt echter (CGVS moeder p. 1-2) dat zij pas vernam dat u problemen kende na het incident waarbij jullie hond werd doodgeschoten.

U verklaart verder (CGVS p. 6) dat u na het incident met de hond samen met uw zus M. (...) een klacht indiende bij de politie. Uw zus M. (...) verklaart hieromtrent (CGVS M (...) p. 1-2) dat jullie toen een schriftelijke klacht indienden waarin vermeld werd dat u werd lastiggevallen omdat u bij de HHSh werkt en dat jullie hond werd gedood. M. (...) verklaart verder dat zij samen met u deze schriftelijke verklaringen heeft ondertekend. U daarentegen stelt dat jullie toen geen schriftelijke klacht hebben ingediend maar dat de politie enkel zei dat ze jullie later nog gingen oproepen hetgeen nooit gebeurd is. Na confrontatie bleef M. (...) (CGVS M. (...) p. 2) er bij dat jullie toen een schriftelijke klacht hebben ingediend, dat de politie alles opschreef en dat zij dit samen met u heeft ondertekend, hetgeen aldus de vastgestelde tegenstrijdigheid in jullie verklaringen niet weerlegt.

U verklaart ook (CGVS p. 1) dat u vanuit België éénmaal contact heeft gehad met jullie buurman in Armenië en dat die jullie meedeelde dat aanhangers van Hanrapetakan nog langskwamen en vroegen naar uw verblijfplaats. Gevraagd hieromtrent antwoordt uw zus daarentegen (CGVS M. (...) p. 1) dat jullie buurman geen informatie over jullie problemen had en stelt zij zelfs uitdrukkelijk dat jullie buurman jullie belagers niet meer heeft opgemerkt. Uw moeder ontkende aanvankelijk (CGVS moeder p. 1) dat jullie, buiten een éénmalig telefoongesprek met haar broer, nog met andere personen in Armenië hebben gesproken. Pas na confrontatie stelt uw moeder dat jullie ook contact hadden met de buurman maar ook zij verklaart dat hij geen informatie had over de mensen die jullie lastig vielen en stelt uitdrukkelijk dat jullie buurman hieromtrent niemand had gezien.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, en deze van uw moeder en zus, inzake jullie vluchtroute van Armenië naar België. U verklaart (CGVS p. 7) dat jullie in een wagen vanuit Georgië naar België kwamen. U stelt dat bij de douanecontroles de chauffeur alles regelde maar u kan geen verdere uitleg hieromtrent geven. U stelt dat de chauffeur in het bezit was van jullie paspoort maar u weet niet of jullie echte paspoorten of valse paspoorten werden getoond tijdens grenscontroles. U stelt eveneens niet te weten of er een visum in jullie paspoort voorzien was. U weet ook niet welke identiteit jullie droegen indien er valse paspoorten zouden zijn gebruikt. U kan evenmin zeggen door welke landen jullie gereisd zijn. Uw zus M. (...) (CGVS M. (...) p. 2) stelt dat de smokkelaar jullie paspoorten gebruikte om de grenscontrole te passeren maar zij kon niet uitleggen waarom jullie zelf niet deze paspoorten tijdens een controle konden voorleggen. Zij had evenmin weet van een visum noch van de landen waar jullie zijn doorgereisd. Ook uw moeder stelt (CGVS moeder p. 2) dat jullie paspoort bij de smokkelaar was maar weet niet of dit paspoort gebruikt werd bij een controle noch hoe jullie de controle konden passeren. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat jullie geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is

het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt tijdens een grenscontrole, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u, en uw zus en moeder, jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voor de reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De kopie van de eerste pagina van uw paspoort en uw geboorteakte bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. Uw lidkaart van Hanrapetakan toont aan dat u lid was van deze partij maar levert geen informatie als zou u deze partij hebben verlaten en tengevolge hiervan problemen zou ondervonden hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Het enige middel luidt als volgt:

"Verzoekster meent volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing :

Bovendien betwist zij dat de motieven door haar aangehaald niet geloofwaardig zouden zijn en geen aanleiding zouden geven tot bescherming op grond van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bij het verzoekschrift voegt zij, zonder enige nadere uitleg, nog een kopie van haar lidkaart van de regerende partij Hanrapetakan, stuk dat zich reeds in het administratief dossier bevond en dat reeds werd beoordeeld in de bestreden beslissing.

2.3. Artikel 39/69, § 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder "middel" in de zin van de voormelde bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

In casu wordt op geen enkele wijze voldaan aan de vereiste van het uiteenzetten van een middel -de loutere stelling dat de motieven van de bestreden beslissing worden betwist, zonder meer voldoet niet- zodat het beroep, bij gebrek aan ontvankelijke middelen, in zijn geheel als onontvankelijk moet worden afgedaan en derhalve moet worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS